

Publicerad 2013-04-09 09:52 av Max Poisé

Det är värdighet Love!

Så jävla avlövad,
gult, solbränt och förmultnat

i en spegel av uppbrunna drömmar

såg att du tog hans hand igår
för ni skulle ju vara vänner,

sådana som pratar om allt,
fnittrar om allt,

när jag vänder bort blicken
så knullar ni,

det är värdighet Love!

Känner att ytan är väldigt långt uppe,
kan urskilja hur vågorna slår mot varandra
och skummar det salta vattnet.

Ni är så förbannat mycket vänner
och jag är ju bara tidsfördrivet personifierat.

Kärlek blir ett ord som inte kan
hållas still i ett slutet utrymme,
det ska ständigt missbrukas och nyttjas
i självförsvarets martyrskap

Fan!

Vi kunde ju fått det vi sökte båda två!
Men min värld var inte tillräcklig,
ägde inga löften om ett friktionsfritt liv.

Vet du hur mycket blå himmel jag egentligen ser?
Men egentligen är det bara vad jag vill se.

Du är lycklig säger du,
men dina ögon skriker ut ett budskap
och din mun ett annat.

För du drömde aldrig om detta.

Kan se hur du tittar i smyg,
när du inte tror jag ser.

Det är värdighet Love!

Nu spelar det ingen roll längre hjärtat.

Vi har låtit de förbannade lögnerna
konverteras till sanningar
och där står vi nu
och ser oss

leva ett liv som måste levas
utanför de drömmar som en gång
kunde föda nya världar.

Det är värdighet Love!

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Max Poisé med Poeter.se id #29451 innehar upphovsrätten